

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישב תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוף ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישב תשפ"ג – מפת הקרב במכירת יוסף

הדברים נגזרים ויש בחירה איך להתיחס אליהם ומה לעשות אתם.

וכאן יש לנו בפרשה 'מפת קרב' שמורכבת ממפת הקרב של השבטים, שבטי ישראל, בינם לבין עצמם, בינם לבין יוסף הצדיק. יש את מפת הקרב של יוסף הצדיק. יש את מפת הקרב של יעקב אבינו והיחסים שלו עם יוסף, עם השבטים. כל אחד עם הנסיונות שלו. כולם צדיקים, אבל צדיקים יש להם גם נסיונות. אם לא היו להם נסיונות, הם כבר לא היו פה, הם כבר היו מסיימים את התיקון. ויש צדיקים שהם נמצאים פה לתיקון עולם, לאו דוקא לתיקון הפרטי שלהם. אם הם כבר סיימו לתקן את עצמם, לפעמים הם באים לתיקון עולם במלכות שדי"י.

וכל אחת מהקבוצות האלה – כן? יעקב, יוסף, השבטים – מנתחות את המציאות בצורה אחרת. יצר הרע הכללי, הסטרא אחרא, נכנס בתוך התמונה הזו כדי להביא למכירת יוסף, מכירת יוסף או קודם כל להרוג את יוסף, שזה לא עלה בידם, אבל למכור אותו לעבד, ל'עֲבָדָה' קודשא בריך הוא ושכינתיה – שיהיה חלילה יחוד של הצד השני, לשעבד את ה'ייסוד', להוריד שפע לסטרא אחרא. וזאת התכנית של הסטרא אחרא, והיא הצליחה.

אנחנו יודעים מהאר"י הקדוש שהיה צריך לרדת למצרים כדי להעלות את הניצוצות של אדם הראשון – שהוא פרש מאשתו ק"ל שנה, והניצוצות שנפלו ממנו נפלו למצרים. ולכן היינו צריכים להשתעבד שמה "בחמר ובלבנים", כדי לתקן את זה. אבל אם היינו עושים תשובה מִסְפֶּקֶת והאחים לא היו מוכרים את יוסף – יכול להיות שלא היינו צריכים לרדת, או שאם היינו צריכים לרדת למצרים, זה היה הכל בטוב ובנעימים ולא על ידי שעבוד וקושי. ככה משתמע מתורת הקבלה.

וי"מה אנו מה חיינו". אנחנו, אין לנו תפיסה והשגה לא ביוסף, לא בשבטים ולא ביעקב אבינו, כלום... אבל "תורה

שבוע טוב! מה שלומכם? בסיעתא דשמיא בשם ה' נעשה ונצליח!

פרשה מורכבת, עמוקה מני ים, וכמובן במרכזה סיפור מכירת יוסף.

יוסף לא היה חייב להימכר. אם נגזרה גזירה שעם ישראל ירד למצרים ולא היתה ברירה – יכלו לרדת על פי איזו גזירה של רעב או משהו, היו כולם יורדים ביחד. ולכן השבטים כמובן נדרשו לגנאי ונענשו, וגם באו בגלגול בעשרת הרוגי מלכות. ככה אני פתחתי את השיעור, ועכשיו ננסה לארגן את הכל על פי 'דרך עץ החיים', ותן חלקנו בתורתך!

כן, אז ככה: יש את התכנית של הקדוש ברוך הוא יתברך שמו לעד, ויש, להבדיל, את הסטרא אחרא, 'היצר הרע הכללי' אנחנו קוראים לו, שמתפקידו לנסות להחטיא את הפרט ואת הכלל ולהחריב את העולם. ויש את היצר הפרטי של כל אחד ואחת בעם ישראל, ויש את היצר הטוב כמובן – ואת הבחירה בין טוב לרע.

התכנית של ה' יתברך מתגלגלת בכל מקרה. העולם יגיע לתיקון בכל מקרה – השאלה אם על ידי ענשים ויסורים או על ידי הרווחה ובשמחה ובקידוש ה'. זה הכלל שקיים מאז שנברא העולם ועד סוף תיקון העולם. הכל רצף אחד. כל ההיסטוריה, זה הכל רצף אחד, זה לא 'תקופות', זה לא כלום... זה משתלשל וזה מתגלגל. והעולם הולך ונתקן, בגלוי ובסמוי, אם יש 'הסתר פנים' – בסמוי, אם יש 'גילוי פנים' – אז רואים שיש דין ויש דיין וכן הלאה.

אלו כללים חשובים שצריך לזכור. בכל סוגיה יש את הבחירה בין טוב לרע – היצר הרע רוצה, כמו שאמרנו, להכשיל ולמנוע את השפע, וה' יתברך רוצה להציל ולקדם את התכנית, שהיא בכל מקרה מתקדמת. זו אותה תכנית, זו אותה 'עלילה'. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים",

החולשה של כל המלחמה פה, של מפת הקרב הכללית של הפרשה: האם מה שרואים זה המדויק והנכון, או לא? והאם הכוונות שאנחנו מייחסים לזולת, הכוונות הלא טובות – הן נכונות, או לא? מה ההשגה שיש לנו בפנימיות של הזולת?

במעשים לפעמים יש לנו השגה. אם אנחנו רואים מישהו שגונב כסף – הנה, ראינו אותו, הוא גנב, זה לא הכסף שלו. אבל אולי הוא גנב את הכסף הזה, לא יודע, לאיזה צורך של פיקוח נפש או משהו, אנחנו לא יודעים. אולי הכסף הזה גנוב והוא גנב אותו על מנת להחזיר את זה לבעלים, אנחנו לא יודעים. אולי הוא גנב את הכסף כי ידע שהבן אדם הזה הולך עם הכסף הזה לקנות נשק ולרצוח אנשים, אנחנו לא יודעים. אנחנו רואים שהבן אדם גנב את הכסף – וכבר דנים אותו.

ולכן צריך להיזהר מאד מאד לפני שמוציאים דיבה על מישהו – מה באמת כוונתו? מי הבן אדם הזה? למה הוא מתכוון? האם זה כמו שנראה לנו? נכון שרק ה' יתברך בוחן כליות ולב. ובכל זאת, צריך להיות זהירים מאד לפני שפוסלים מישהו.

אז יוסף פסל בעצם את השבטים, כי ראה בהם כמה דברים של דופי – שהוא חשב שהם נכשלים עם בנות הארץ, בנות כנען, והוא חשב שהם אוכלים אבר מן החי, והוא חשב שהם מתייחסים לא יפה לבני השפחות, קוראים להם 'עבדים'. ויכול להיות שהוא גם ראה, ולא רק חשב – אבל היה להם הסברים על פי הקבלה למה שהם עשו, איך הם עשו. בכל אופן הוא הלך והוציא דיבה.

ה'יסוד' – זה 'ברית קודש', הברית והפה. בתוך הפה יש את הלשון, זה גם כן ענין של ברית. צריך לשמור על הפה ולשמור על היסוד. שני הדברים קשורים. מי שפיו נקי, אז הוא גם שומר בדרך כלל את היסוד, וגם הפוך. אז צריך להיזהר מאד. יוסף לא נזהר. היינו קוראים לזה בלשון של ימינו, 'הוא הרגיש בנוח' ללכת להגיד לאבא "תראה מה הם עושים", כי הוא ראה שזה התפקיד שלו, כמו שאמרנו, ככה להערכתי.

השבטים דנו אותו בתור 'קליפה', חשבו שיוסף קליפה. ככה מובא בקבלה. מה זאת אומרת? – מאברהם יצא ישמעאל, מיצחק יצא עשו, אז הם חשבו שיש קליפה כנגד 'הקו האמצעי', שזה יעקב אבינו. ויעקב אבינו לא יצאה ממנו שום קליפה, כולם היו צדיקים.

אבל בגלל שהוא היה מוציא דיבה, 'מרגיש בנוח', בא ומספר חלומות של גדלות שמראים שהוא רוצה להשתלט – הם גם ראו ברוח הקודש שלהם שעתיד לצאת ממנו ירבעם בן נבט, שחטא והחטיא את ישראל – אז הם רצו לחסל אותו, איך אומרים? 'לחסל אותו כשהוא קטן', למנוע מזרעו לבוא לעולם. הם לא התיעצו עם יעקב אבינו. אז הם הסתכלו וראו דברים נכונים אבל גם לא נכונים, ונתנו לזה פירוש משלהם, פירוש 'לחומר' מאד. כבר "לא יכלו דַּבְּרוּ לְשֵׁלֶם" – לא יכלו להסתכל עליו, לא יכלו לדבר אתו כבר. כבר נמאס להם.

וגם קינאו. תמיד כשמתעוררת הקנאה בן אדם צריך לעצור, לבדוק את עצמו טוב טוב טוב, כי הקנאה,

היא וללמוד אני צריך", אנחנו מזה צריכים משהו ללמוד לעבודתו יתברך, וזה העיקר – כן, ש'אם הם כמלאכים אנחנו כבני אדם, ואם הם כבני אדם אנחנו כחמורים'. אז אין לנו באמת תפיסה והשגה, גם בכל העלילות של ה' יתברך אין לנו ממש תפיסה והשגה, חוץ ממה שהוא מגלה בתורה ולנביאים הקדושים – זה מה שאנחנו יכולים להגיד.

אבל בתוך העולם המורכב הזה, טוב ורע, שיש בו הסתר פנים וגילוי פנים והכל משמש ביחד לכבודו יתברך – אנחנו צריכים לנסות למצוא לנו את הכללים, לנתב את דרכנו. לכן אנחנו מנסים ללמוד.

אם לא נהיה בקיאים במלחמת היצר הפרטית של כל אחד עם היצר שלו ובמלחמת היצר הכללית כנגד היצר הכללי, כן, כלל עם ישראל – נַזְק חס ושלום, כי אם לא מבינים את המלכודות ולא מבינים את המלחמה... "בתחבולות תעשה לך מלחמה", יש ציווי. "בא להרגך השכם להרגו". עם ישראל צריך להתמודד עם המציאות ולברר אותה ולתפקד לשם שמים, כפי שראוי לממלכת כהנים וגוי קדוש. אז אנחנו חייבים להיות כמה שיותר מבינים במה שקורה.

כמו שאומר רבינו הבעש"ט הקדוש והאהוב זי"ע – יש בעיה של מדות, ויש בעיה של דעות, מדות, דעות, דעות מעורבות טוב ורע, מדות טובות, מדות רעות. ואנחנו הקטנים מוסיפים שהיצר הרע משתמש בדעות ובמדות – גם הטובות וגם הרעות – במלחמה, כדי להכשיל את הפרט ואת הכלל. וכאן הוא הצליח. בפרשה אנחנו רואים שהוא הצליח.

יעקב אבינו אהב את יוסף יותר משאר האחים ונתן לו כתנת פסים, וגם כן מסר לו את כל החכמה שלמד אצל שם ועבר. אז כתוב: מה שאירע ליעקב אירע ליוסף, והפנים של יעקב ושל יוסף היו דומות. ולא נשכח שיוסף הוא הבן של רחל, שהיא עקרת הבית ויעקב אהב את רחל, וזה הבן שלו. ושכשנולד יוסף אז הוא הרגיש שהוא יכול כבר לחזור ולהתמודד עם עֵשָׂו. כבר אמרנו שהוא, יוסף – השט"ן של עשו, שעשו עתיד ליפול בידיהם של בניה של רחל. אז יש פה יחס מיוחד.

מה ההבדל בין ה'יסוד', שזה יוסף, לבין שאר השבטים? – שה'יסוד', מתנקזים בו כל ההשפעות של כל הספירות, והוא גורם ליחוד של קודשא בריך הוא ושכינתיה, הוא המשפיע את השפע, הוא המשביר. ולכן זו לא ספירה רגילה, היא בחינת זכר, כשהשבטים הם כולם בחינת נוק'. ככה מובא בספרי הקבלה. אז מובן שיש פה משהו מיוחד.

מתפקיד ה'יסוד' לתקן ולבדוק אם השפע שעובר דרכו הולך למקום המתוקן או לא. נראה לי, לעניות דעתי, שזו היה כוונתו הפנימית של יוסף – לבדוק שהשבטים מתנהגים כראוי, ואם הם לא כראוי הוא לא ישפיע להם את השפע שצריכים לקבל, ולכן היה 'ביקורתי' כמו שאומרים היום, ומה שהוא היה רואה היה מספר לאביו. ולא הכל הוא ראה נכון.

צריך להיזהר כשאדם רואה דברים – להיות בטוח מאד שמה שהוא רואה זה נכון ומדויק. והנקודה הזו היא נקודת

השורש שלה זה הנחש הקדמוני, והיא הביאה חורבן לעולם. יש קנאה מתוקנת, זו קנאה לשם שמים, קנאת ה' צבאו"ת. וגם שמה צריך להיזהר, כי יש תנאים מדויקים לזה, ולא כל אחד יבוא ויעשה 'מעשה פינחסי' ויחשוב שהוא קנאי.

ואין כמו אליהו הנביא זכור לטוב – ובגלל שהיה קנאי מדי, ה' יתברך העביר אותו מתפקידו ומינה את אלישע הנביא במקומו. אם נמשיל משל, אז יש אש מחממת ומבשלת – שזה דבר טוב, ויש אש שורפת ומכלה – שזה כבר מעבר למדה, וזה לא טוב. אז צריך זהירות. אז גם השבטים ראו, ולא ראו נכון.

יעקב אבינו ידע שהם מקנאים בו, ידע שהם שונאים אותו, ובכל זאת שלח אותו לבד לשכם. גם שכם – מובא, מביא רש"י הקדוש – מקום מועד לפורענות, מקום סכנה. עד היום, שלא נדע, זה מקום סכנה, לפחות ליהודים. אז יש מקום סכנה, צריך להיזהר במקום סכנה, השט"ן מקטרג. אם יש לו זכויות, נעשה לו נס – אבל מנקים מזכויותיו.

מקום סכנה, זה, לפי עניות דעתי, זה יכול להיות מקום קבוע או מקום משתנה, בהתאם לנסיבות. אז צריך להיזהר. והוא הלך לשם לבד.

"את אחי אנכי מבקש" – הוא מדד בלבו וחשב שהם אחים שלו. 'אה... אז יש סכסוכים קצת בין האחים, איך אומרים? אחד עוקץ את השני. אבל לא יקרה כלום. הכל בסדר'. מי חושב על דבר כזה שיהרגו אותו הצדיקים האלה? או שימכרו אותו לעבד? זה לא נתפס בשכל בכלל.

לכן אמרתי שיש דברים בפרשה עמוקים מני ים, שאם ניכנס אליהם לא נצא... אז אנחנו לפי דלות הבנתנו עוסקים בה תמיד כדי למצוא נקודות להתחזק בעבודת ה' – זה הענין, לא להבין נסתרות. מי יכול להבין נסתרות? ...

אז אנחנו רואים, אם כן, שגם יעקב אבינו עשה כמה דברים שגרמו שירדנו למצרים: אהב אותו יותר מאת שאר האחים – בעיה. יכול להיות שבן אדם אוהב את אחד הילדים יותר מהאחרים, בטבע זה יכול לקרות, יש לו יותר נחת או משהו – אבל הוא לא צריך להראות את זה, בטח, בשום אופן, לאף אחד! אוי ואבוי. נתן לו כתנת פסים, וגילה לו את כל הסודות, וגידל אותו. הוא היה הקטן. זה גרם לקנאה.

אולי יעקב חשב שלא שולטת בו עין הרע, בגלל שהוא מסר נפשו כשפגשו את עשו, הוא הסתיר את רחל, אז זכה לענין הזה שלא שולטת בו עין הרע. אז אולי הוא הסתמך על זה. אבל בנוהג שבעולם כשלוקחים משהו ומגדלים אותו ככה, והוא עוד הקטן – זה נגד ה'היררכיה הטבעית'. וזה המשך, הענין הזה. יש פה בעיה של ההיררכיה בעם ישראל – מי בראש? ה'יסוד' או ה'מלכות'? זה מה ששאל ירבעם בן נבט: "מי בראש?"

תראו איזה דבר, איך הכל מדויק! ה'יסוד' הוא המשפיע, הוא הזכר. אז נראה שהוא צריך להיות בראש. אבל ה'מלכות', זו "אשת חיל עטרת בעלה", היא עטרת בעלה. לעתיד לבוא ה'מלכות' תעמוד בראש, זה "בן ישי בראש".

אז יש מחלוקות כאלה עמוקות עמוקות בסוד התפקיד, בסוד ההיררכיה. מאד מעניין, ומפחיד, ומסוכן. וזה לא יתברר עד סוף התיקון. רק בגאולה השלמה הדבר הזה יתוקן על ידי המשיחים. "ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עש"ו" – "מושעים", ביחד. ויהיו לאחדים בידו של ה' יתברך, "יְסָרָה קנאת אפרים". כן.

אז יעקב אבינו לא נזהר כראוי, יוסף הצדיק הרגיש בנוח, סמך על האחיה, "את אחי אנכי מבקש". כל אחד, אם נגיד את זה בלשון צבאית, 'התבצר בקונספציה שלו', כמו שביום כיפור – לא יודע אם אתם מבינים בעניני מודיעין, אני גם לא איזה מומחה, אבל מודיעין באופן כללי, כל מודיעין בעולם: אוסף מידע, מנתח אותו, מצייר מגמה, ואחר כך בא עוד מידע – האם המידע החדש מחזק את המגמה או מחליש את המגמה? ולפי מה שקורה ככה מחליטים, האם באמת עומדת לפרוץ מלחמה או לא? – כמו שהיה ערב מלחמת יום כיפור. אז אני הייתי פה בארץ, עולה חדש. אז זה נחרט בלבי חזק מאד, המלחמה הזו.

אם כן, צריך להיזהר שכשכבר משרטטים מגמה – לא תתקבע המגמה הזו וזהו, כמו שהיה במלחמת יום כיפור, הם אמרו: "לא, לא תפרוץ מלחמה. זה רק תרגיל. מקסימום יום קרב", וכל מידע חשוב שבא וסתר את המגמה – התעלמו ממנו, בצורה לא מובנת. ככה אדם, אם יש לו עסק למשל והמגמה של העסק שהוא הולך ומתרחק, אבל פתאום בא לו איזה קליינט טוב, אז הוא אומר: 'מה, הנה, זה השתנה' – או לא? איך מפרשים את מה שקורה? מאד מסוכן, כי הדברים זורמים בחיים, הם לא קבועים. יכול להיות שהמגמה היא שלא תהיה מלחמה, ופתאום יש מלחמה וזה לא תרגיל, זה אמתי. אז מה עשית? התכוננת לאפשרות הזו או לא?

מאז יש בצה"ל 'איפכא מסתברא' – צוות שתמיד טוען הפוך מהמגמה כדי לנסות להיזהר. יפה מאד, אבל בטח זה לא אותו דבר כשיש מגמה שהיא מבוססת על ממצאים, לבוא ולטעון הפוך זה לא ממש מהלב כי אתה יודע שזה לא נכון. אז אני לא יודע אם יש לזה את אותו כח, אין לי מושג.

בכל אופן, יעקב במגמה שלו התקבע, יוסף במגמה שלו התקבע, והשבטים גם כן התקבעו במגמה שלהם. והיצר הרע הכללי, הסטרא אחרא, גרם למכירת יוסף. כמעט גרם למוות של יוסף, אבל מובן שהוא לא יכול לעשות משהו שלא נגזר, ולא נגזר עליו למות ברוך ה'. אבל נגזר עליו כן להימכר לעבד במצרים ולעבור את כל הסיוט שהוא עבר שמה – אצל פוטיפרע, ואחר כך בכלא, וכל ההמשך של הפרשה. ואיך שהוא מדד לאחים שלו מדדו לו.

אלה הכללים שכדאי ללמוד מהפרשה לפי עניות דעתי: לנתח את המציאות, לנסות להבין את המגמה, לעשות 'איפכא מסתברא' – אולי טעינו? אולי זה לא נכון? אולי הבן אדם זה לא מה שאנחנו חושבים? אולי יוסף הוא לא קליפה? אולי יוסף הוא צדיק? אולי הוא טועה? אולי יש לו כוונה טובה? אולי.

גם היום, כשאנחנו עוד בזמן של הסתר פנים, אמנם בעזרת ה' בחבלי משיח, אבל עדיין בהסתר פנים – צריך להיזהר מאד, להיזהר מאד, כי הענין הזה של מחלוקת בתוך עם

כולם – יטרוף את כולם, לא ירחם על אף אחד, ולא עוזר כלום.

ולכן צריך לעבוד על המדות ועל הדעות ולא למהר להכנס לשנאת חנם ולמחלוקת ולשפיכות דמים. וכל אחד יחשוב: 'אולי בכל זאת השני צודק במשהו? אולי בכל זאת אני צריך לשנות משהו? אולי טעיתי?' מי לא טועה? כל בן אדם טועה. טעיתי? בסדר. תבקש סליחה, תשנה – נגמר הסיפור. "מודה ועָבֵב יְרַחֵם."

ולא להגיע למצבים מסוכנים, רבותי. בגלל מכירת יוסף ירדנו למצרים ושעבדו אותנו שמה המצרים, ומבחינתם הם לא היו משחררים אותנו לעולם. כמעט נכנסנו לשער הנו"ן של הטומאה. אם אבא שבשמים לא היה מוציא אותנו בחפזון, היינו עדיין משועבדים לפרעה במצרים. מבינים מה זה 'סטרא אחרא'? מבינים מה הכח של זה? זה לא יאמן.

ולכן ה' יתן לנו לב טוב, כמו שאמרו חכמים, לב טוב כולל הכל, ודעת נכונה. ונתחזק כולנו לעבודתו יתברך למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבוע טוב ומבורך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

ישראל – זה ממשיך, והשנאת חנם לצערנו עדיין קיימת, והיצר הרע הכללי בטח שהוא עושה הכל כדי לפגוע באחדות, כדי לפגוע במרקם, כדי לגרום לחורבן – חורבן של עם ישראל, אולי חורבן של המדינה, מי יודע... מה שהוא יכול הוא מנסה. זאת העבודה שלו. זה הגיב שלו. יש לו תפקיד משמים, השאלה מה בני אדם עושים כדי למנוע את זה.

אז דבר ראשון, להיזהר איך שופטים מישוהו אחר, איך שופכים את דמו, איך קובעים שהוא ככה וככה וככה – אולי כן, אולי לא, אולי אתה חושב שזה במאה אחוז, ואולי זה רק בעשרים אחוז וזה לא מאה אחוז?

כל זה דורש ענוה. ענוה. לפני שאתה דן מישוהו אחר, תדון את עצמך, ולאהוב את הזולת, לאהוב את השלום, לאהוב את הטוב, לפחד, לשמור על הפה, לא לדרדר את השיחה, לא לדרדר את היחסים, לא לדרדר את האחדות של האומה.

בשואה המזעזעת, אף אחד לא עניין אותנו מה הדעות הפוליטיות שלך ואם אתה מושלם או לא. אתה יהודי? יוצא ממך ריח של יהודים? 'יהודי עבר לידך?' זה מספיק... – למשרפות. אז אנחנו צריכים ללמוד את הלקח, רחמנא לצלן, ללמוד את הלקח. מבחינת הסטרא אחרא, כל היהודים אותו דבר. אם היצר הרע הכללי יכול לטרוף את

הכנה לחנוכה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

א. אנחנו צריכים להאיר בבריאה ולא להפך ח"ו!

ב. להאיר, זו מלאכה קשה ויוצאת דופן! כי הטבע האנושי הוא לאו דוקא להאיר... להאיר פירושו: להתמודד עם החושך ועם החשוכים, לא להיחלש מהם אלא להפך, להצליח להאיר להם! אך אוי: כל הרוצה להאיר ינסו אותו משמים באיך-ספור נסיונות וידקדקו עמו כפי שמדקדקים עם חסידים! אך כל החיים שוים דקה אחת של התגברות ומתן אור לזולת – לשם שמים, אך ורק כדי לשמח את הבורא ית'!

ג. מי שבחושך לא תמיד רוצה אור! לפעמים הוא רוצה שגם המאיר יחשך!

ד. מה פירוש 'להאיר'? להאיר פירושו לתת דוגמא אישית של אור ואהבה בכזה כח ובכזו עצמה והתמדה, שאפילו גדול החשוכים יכנע מפני האור המופץ ממך!

ה. להאיר, פירושו להאיר! לא לכפות בכח הארה! רק החן שלך וטוב לבך יאיר – והרוצה לקבל יקבל, והרוצה לדחות ידחה! ואתה אל תעלב!

ו. "בימים ההם בזמן הזה!" כמו אז גם עכשיו – "מעטים מול רבים".

ז. למד מה' ית' – הוא המאיר יותר מכל – אך "כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו". פירושו: הָאֵר – אך אל תתגאה!

ט. שמור על האור שבך! כי אם האור יסתלק חלילה ממך, כיצד תאיר!?

להתעורר לחנוכה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

נס חנוכה הוא נס של הופעה על טבעית בתוך הטבע, בספר זה מתגלים סודות חג החנוכה בענייני תיקון הפרט והכלל על פי 'דרך עץ החיים'.
להורדה:

<https://www.rachlin.org.il/ktavim/books/files/Hanuka.pdf>

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א, והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.
הפץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"

שירי אמת – אורות החנוכה

אורות החנוכה,
אורות של הקדושה,
להאיר לנשמות
ולשכינה הקדושה.

מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש.
מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש.

על כן ירים ראש.

אורות הקדושים,
להאיר לתחתונים,
לתקן העולמות העליונים,
להאיר לשכינה הקדושה,
לקראת-
הגאולה השלימה.

להוריד אורות עליונים,
להאיר לתחתונים,
להאיר לשכינה הקדושה,
בחג החנוכה.

להוריד אורות עליונים,
להאיר לנשמות,
להוריד אורות עליונים,
לתקן העולמות.

להאיר לשכינה הקדושה,
להאיר לשכינה הקדושה.

מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש.

מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש.

מתוך 'שירי אמת'.

המילים, הלחן, השירה והנגינה באים בהשראה בס"ד בו במקום.
תהליך המכונה בפי כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א בשם 'דאז'.

ראשי תיבות של: דבקות, אצילות, זרימה.
מילים, לחן, גיטרה, שירה: כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

חמש עצות בסיסיות לחיזוק הנפש בכל מצב ודרגה

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

לא משנה מי אתה ומה אתה תמיד תוכל להתחזק ולהתעלות בחמש עצות אלו:

- א. עצום עיניך וצייר בדמיוןך את שם השם: יהירה על המצח, הסתכל על האותיות. אם הצלחת אז צייר גם על הלב. כוון במחשבתך להיטהר מכל רע ולהידבק בבורא עולם.
- ב. לפני כל החלטה בדוק כמיטב יכולתך האם מה שאתה עומד לעשות זה עצת יצר הטוב או עצת יצר הרע. נסה לבדוק את ההשלכות לטווח ארוך.
- ג. חפש מהו הכישרון הגדול ביותר שלך, מהו הרצון הטהור ביותר שלך, מהי התכונה הטובה ביותר שלך – אמץ אותם חזק והוצא אותם מהכח אל הפועל. התבונן בהם חזק עד שתרגיש אותם חזק בתוך הלב!
- ד. בכל רגע שאל את עצמך: "במה אוכל לעשות נחת רוח לה' יתברך?" למד לבקש סליחה, ולמד לסלוח, גם לעצמך!
- ה. שנו פסוקים אלו, התעמק בהם ולמד לצרפם למקרים הקורים לך בחיים:
 - א. "כל מה שה' עושה – עושה לטובה".
 - ב. "אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו".
 - ג. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".
 - ד. "נסתרות דרכי ה'".
 - ה. "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום".

מלחמת היצר

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כך צריך לטפל בכל מתקפה של היצר הרע שמגיעה ע"י מחשבות רעות ומידות קשות ורעות, למיין:

- א. אם המחשבות הן של כפירה – לבקש: אבא שבשמים תהפוך את הכפירה לאמונה פשוטה ושלימה בך. זכור! כפירה פרושה להאמין ביצר הרע ובהסתות שלו כנגד האמונה בה' יתברך!
- ב. אם המחשבות הן אהבות פסולות ונפולות – לבקש: אבא שבשמים תהפוך אהבות פסולות אלו לאהבתך! פירוש: לאהוב את ה' יתברך, וליראתך! פירוש: לירא מפני ה' יתברך! אותו טיפול גם לתאוות: לבקש שיהפכו לאהבת ה' יתברך!
- ג. על כל מיני פחדים וחרדות – לבקש: אבא הפוך יראות נפולות אלו ליראתך!
- ד. על כל בלבולים בין אמת לשקר – לבקש: בזכות יעקב אבינו "תתן אמת ליעקב".
- ה. על כל מיני קנאה – לבקש: אבא תהפוך קנאה פסולה זו לקנאת השם צבאות, שיהיה לי רק עין טובה ולב טוב לזולת! לבקש תיקון לקנאה בזכות פינחס – אליהו ובזכות רחל אמנו.
- ו. אם ח"ו מתעורר כעס – באמצע הכעס להתפלל: אבא – תעצור את הכעס! זה מועיל ביותר.
- ז. אם מתעוררת גאווה ע"י מחמאות מהזולת ו/או מהיצר יש לדחות את המחמאות מיד. לא להאמין להן ולהגיד: מה אנו מה חיינו! ולבקש שה' יעזור להסיר ממני ומזולתי את הגאווה הפסולה. אפשר שלב ביניים: לבקש שהגאווה הפסולה תהפוך לגאווה בעבודתו יתברך, "ויגבה לבו בדרכי ה'!"
- ח. אם ברצונך להתעלות ולהיות שמח בחלקך תמיד – על כל מכה או דבר קשה שקורה לך, תאמר: זה מגיע לי! וכפרת עוונות. ועל כל דבר טוב שקורה לך, תשמח, אך תתבטל, אל תתגאה, תאמר: לא מגיע לי! זאת רק מתנה מה' יתברך!
- ט. על כל חסרון בגשמיות וברוחניות תחשוב – בעצם יש חסרון למעלה בשכינה הקדושה! אנא ה' מלא את חסרונה של השכינה הקדושה!
- י. כדי להגיע לדבקות העליונה והשלימה בה' יתברך, יש לחשוב תמיד, חוץ מבמקום איסור: איך נעשה לו יתברך נחת רוח, ואיך ח"ו לא נעשה לו ההיפך. ולצייר את השם יהירה על המצח ולעורר געגועים לה' יתברך! בהצלחה.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואין סופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון אין-סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לנו לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – הכנה לחנוכה, תורת הבירור

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

כ"א כסלו תשפ"ג

- א. חנוכה הוא חג הבירור על פי התורה הקדושה. ליוונים דרך של בירור המציאות ע"פ השכל האנושי, בלי תורה, יראה ואהבה, ומתוך העבודה הזרה שלהם.
- ב. היהודים להבדיל, באו לעולם הזה לברר טוב מרע, אור מחושך וחושך מאור, ע"פ תורת ישראל הקדושה – לברר את ניצוצות הקדושה מהדומם, צומח, חי ומדבר, לברר את ה"מוחיך" שיהיו קדושים לחלוטין, לברר את כח הדמיון, את הרגשות, את הדיבורים, את ההשגות, את האמת, לברר את המשמעות האמתית של הבריאה ואת הנהגת ה' ית'!
- ג. ע"י הבירור הנכון ע"פ פרד"ס התורה, אנו מתקנים את חטא עץ הדעת טוב ורע, ומתקנים את הניצוצות "לבלתי ידח ממנו נדח"!
- ד. כל חן, כל דבר טוב, כל דבר מועיל, מאיר, מרפא, חיובי ונערץ – שייך לקדושה. אך לעתים הוא עשוק בקליפה. באמצעות ניצוצות הקדושה העשוקים בקליפה, הקליפה מתחזקת, יונקת שפע, מתגדלת ומתחצפת כנגד הקדושה – כנגד התורה, כנגד הצדיקים וכנגד ה' ית' וישתבח שמו לעד! עזות דקליפה.
- ה. ע"י הבירור והעלאת הניצוצות – הקליפה נכחדת והגאולה השלמה באה! ללא העלאת הניצוצות העשוקים – הגאולה ח"ו מתעכבת!
- ו. לאחר עריכת הבירור יש להלחם ביצר הרע הפרטי והכללי! ולהוציא את הניצוץ העשוק – "נפש תחת נפש". ע"י הבירור נוצרת התקשרות בינינו לבין הניצוץ. זהו זמן של סכנה – שהניצוץ לא ישרת את הקליפה ויפיל את המברר ר"ל. ולכן זהו זמן של מלחמה, של תפילה, של תחנונים, של תחבולות. "גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו". "איזה הוא גבור? הכובש את יצרו"!
- ז. באמצעות 'דרך עץ החיים' אפשר בס"ד להתמודד נכון בתהליך מסוכן זה של העלאת הניצוצות העשוקים בקליפה! פחד ה'! ולכן מלחמה זו אינה מוטלת על כל אחד, אלא על גדולי הצדיקים והקדושים שנבחרו לכך משמים! עוד קודם לידתם!
- ח. על כן האדם הפשוט מעלה ניצוצות "קלים" יותר! גדולי הקדושים מעלים ומבררים את הניצוצות ה"קשים" והכבדים השייכים למוחיך ולרגש!
- ט. לכן, דע את מקומך! ו"במופלא ממך אל תדרוש"! פן תינזק ר"ל.
- י. המכבים הקדושים מסרו נפשם על קידוש ה', וביררו ניצוצות "כבדים" ע"י מלחמה גשמית ורוחנית. מפני שהיו קדושים ופעלו לשם שמים, ה' ית' עזר להם והם ניצחו את היוונים ושיקמו את בית המקדש – מקום העלאת הניצוצות! אך לבסוף, מפני שלא ויתרו על המלכות, השייכת אך ורק לבית דוד – נענשו וניזוקו ר"ל. הם טעו בבירור שלהם! ר"ל.
- יא. ה' יתברך יעזור ויציל שנעשה את הבירורים המתאימים לנו, לא פחות ולא יותר, מתוך אהבה ויראה – הרבה יראה – למען שמו באהבה! ונצלית. "ובא לציון גואל" במהרה! ברחמים!

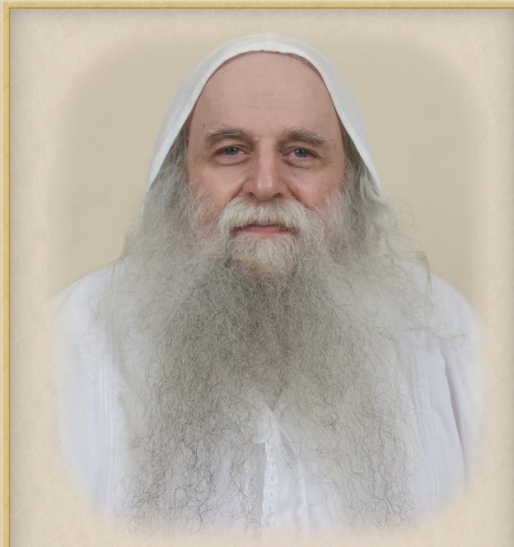

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ

רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו

האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.
זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך עץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שדי
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי פינחס דניאל הכהן רחלין